

Arrest

nr. 70 867 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 29 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. HEYNICKX, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 24 december 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 31 december 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 februari 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 31 augustus 2011.

1.3. Op 6 september 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Algerijnse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van de baladiya (gemeente) Meghala behorende tot de wilayat Tiaret. U zou met uw familie tot op heden in Sidi Hosni (Tiaret) geleefd hebben. In 1991 zou u gescheiden zijn en werd uw dochter door uw ex-echtgenote opgevoed. U zou nooit gewerkt hebben omdat u geen werk vond bij de bedrijven waar u zich aanbood en dit omdat uw vader "harki" was, een soldaat tewerkgesteld in het Franse leger. U zou sinds uw scheiding het land hebben willen verlaten maar pas in 2010 zou de kans zich aangeboden hebben om te vertrekken. U zou op 10 of 12 december 2010 illegaal via Marokko en Spanje naar België zijn gereisd waar u op 23 december 2010 zou zijn aangekomen. Op 31 december 2010 heeft u hier asiel aangevraagd. Sinds uw verblijf in België zou uw familie u aangeraden hebben niet terug te keren aangezien de economische situatie in Algerije nog steeds slecht is

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dient te worden opgemerkt dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus en wel om volgende redenen.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u tot op heden geen enkel begin van bewijs kunt neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit (gehoorverslag CGVS, p. 8), dit terwijl u zelf verklaart dat al uw documenten zoals uw paspoort, identiteitskaart en militaire kaart thuis liggen en u tot op heden contact heeft met uw familie via wie u deze documenten zou hebben kunnen vergaren (gehoorverslag CGVS, pp. 4 en 8). Uw vergoelijking, namelijk dat u de garantie wil dat u na het neerleggen van deze documenten niet zal worden gerepatriëerd is geen afdoende verschooning (gehoorverslag CGVS, p. 8). U zit al meer dan acht maanden in de asielprocedure tijdens dewelke u verschillende keren gevraagd werd uw identiteit en reisweg kenbaar te maken (zie ook convocatie CGVS). Gewezen op het belang van het neerleggen van documenten geeft u geen repliek (gehoorverslag CGVS, p. 8). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie met betrekking tot de asielprocedure in.

U beweert in Algerije al besloten te hebben naar Europa (België) te reizen om hier te komen werken. Derden zouden u dan hier in België aangeraden hebben om asiel aan te vragen opdat u dan ook papieren zou krijgen om hier te kunnen werken (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6). Dit door u aangehaalde motief is louter van economische aard en heeft geen band met de Conventie van Genève. Uw verklaring nooit gewerkt te hebben omdat er racisme heerste bij de bedrijven waar u ging solliciteren en dit omwille van het feit dat uw vader vroeger in het Franse leger diende doet hieraan geen afbreuk (gehoorverslag CGVS, p. 6). Immers, u geeft zelf aan dat andere broers wel zonder enig probleem werken als directeur van een school, bewaker bij graanbedrijf en als handelaar (gehoorverslag CGVS, p. 3). U hiermee geconfronteerd stelt dat één een diploma heeft, de andere al lang werkt in dat bedrijf en één gestudeerd heeft en voegt er nog aan toe dat diegenen die niet gestudeerd hebben 'voor zichzelf werken' (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uit uw verklaring kan allerminst worden afgeleid dat jullie zouden worden gediscrimineerd omwille van het 'verleden' van jullie vader. Toen er u verder gevraagd werd hoe u uw dochter financieel steunde, beweert u dan plots toch ook gewerkt te hebben in de kledingbranche (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8). Er dient te worden opgemerkt dat het door u aangehaalde 'vluchtmotief' niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève. U hebt het land niet verlaten omdat u werd vervolgd omwille van uw politieke overtuiging, uw religie, uw nationaliteit, uw ras of omdat u tot een bepaalde sociale groep zou behoren, maar u hebt het land 'enkel' verlaten omdat u op zoek was naar werk in Europa (gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 6).

Gezien bovenstaande observaties dient er te worden geconcludeerd, en zoals reeds werd opgemerkt, dat het door u aangehaalde asielmotief niet ressorteert onder de Conventie van Genève. Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofd een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, te meer u uitdrukkelijk stelt de laatste twintig jaar geen problemen te hebben gehad met uw autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 6). Zulks blijkt ook uit het feit dat u, alhoewel u besloot na uw scheiding in 1991 Algerije te verlaten, vervolgens nog 20 jaar in Algerije verbleef en dit tot de kans zich aanbood om te vertrekken (gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw neef in Spanje gaf u uiteindelijk een nummer van iemand die reizen naar Europa regelt en uw broers hielpen u financieel deze reis te betalen (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 7).

Wat betreft de subsidiaire bescherming dient opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt - en waarvan u een kopie zult vinden in het

administratieve dossier - is de situatie, die momenteel genormaliseerd is in alle grote stadscentra, er dus niet van dien aard dat de burgers het voorwerp vormen van ernstige bedreigingen van hun leven of van hun persoon wegens blind geweld in het kader van een gewapend intern of internationaal conflict. Uit bijkomende informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat de situatie, na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld, intussen weer gekalmeerd is en de normaliteit is teruggekeerd. Actueel lopen burgers geen specifiek risico.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en deze poogt te verklaren of te weerleggen.

Wat betreft het bewijs van zijn identiteit, verwijst verzoeker naar de fotokopieën van zijn geboorteakte en van zijn Algerijns paspoort, stukken welke als bijlage aan het verzoekschrift worden gevoegd en waaruit volgens verzoeker blijkt dat er geen betwisting kan zijn inzake zijn werkelijke identiteit.

Inzake de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door de Conventie van Genève, is verzoeker de mening toegedaan dat de Harki – de personen dewelke samen hebben gewerkt met het Franse koloniale bewind – kunnen worden beschouwd als een sociale groep en stelt hij dat hij als lid van deze sociale groep een terechte, gegronde en objectieve vrees heeft voor zijn vrijheid. Verzoeker benadrukt dat zijn vader gediend heeft in het Franse koloniale leger en hij verwijst ter staving van deze bewering naar een uittreksel uit de staat van dienst van zijn vader, stukken welke als bijlage aan het verzoekschrift worden gevoegd. Verzoeker meent dat er bijgevolg geen discussie over kan bestaan dat hij wel degelijk tot de sociale groep van de Harki behoort. Daarnaast meent verzoeker dat er evenmin discussie over kan bestaan dat de Harki in de Algerijnse maatschappij zwaar worden gediscrimineerd en het bijgevolg niet verwonderlijk is dat hij, onder andere, er niet in slaagt om werk te vinden in Algerije. Verzoeker besluit dat hij constant en reeds sinds zijn geboorte gediscrimineerd wordt en aldus zijn mensenrechten zwaar worden geschonden zodat hij dan ook voldoet aan alle voorwaarden van het Verdrag van Genève om als asielzoeker te worden erkend. Minstens dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend, aldus nog verzoeker.

Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) hij geen enkel begin van bewijs kan neerleggen ter staving van zijn identiteit of nationaliteit, (ii) uit zijn verklaringen blijkt dat hij zijn land enkel verlaten heeft omdat hij op zoek was naar werk in Europa, welk 'vluchtmotief' louter van economische aard is en niet ressorteert onder één van de criteria van de Conventie van Genève, (iii) hij gezien bovenstaande vaststellingen evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet, te meer hij uitdrukkelijk stelt de laatste twintig jaar geen problemen te hebben gehad met zijn autoriteiten, hetgeen ook blijkt uit het feit dat hij, alhoewel hij besloot na zijn scheiding in 1991 Algerije te verlaten, vervolgens nog twintig jaar in Algerije verbleef en dit tot de kans zich aanbood om te vertrekken en (iv) uit een analyse van de situatie in Algerije blijkt dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet en dat de situatie na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld intussen weer gekalmeerd is, de normaliteit is teruggekeerd en burgers actueel geen specifiek risico lopen.

2.3. Verzoeker voegt als bijlage aan zijn verzoekschrift fotokopieën van zijn "geboorteakte" en van zijn Algerijns "paspoort". Ter terechtzitting gevraagd waarom niet het volledige paspoort wordt voorgelegd, wijst verzoeker erop dat er een vergissing is gebeurd en hij niet een kopie van een paspoort indient maar een kopie van zijn Algerijnse militaire kaart.

Daargelaten de vaststelling dat verzoeker niet aantoont dat hij deze gegevens niet vroeger in de administratieve procedure heeft kunnen bijbrengen zoals wordt voorgeschreven door artikel 39/76, § 1, tweede lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), wijst de Raad erop dat de geboorteakte en het militaire kaart slechts faxkopieën betreffen die geen enkele waarborg bieden inzake authenticiteit. Verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd waar hij meent dat ingevolge het voorleggen van deze documenten thans geen betwisting meer kan bestaan omtrent zijn werkelijke identiteit.

2.4. Hoe dan ook toont verzoeker geenszins aan dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille zijn politieke overtuiging, zijn religie, zijn nationaliteit, zijn ras of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Zoals correct wordt aangehaald in de bestreden beslissing, blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij naar België is gekomen in de hoop werk te vinden en dat hij slechts asiel heeft aangevraagd om problemen te vermijden en om daarna te kunnen werken (administratief dossier, stuk 3, p. 5-6). Aan het einde van het gehoor gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen aan zijn relaas, antwoordde verzoeker: *"Ik vraag hulp aan de Belgische autoriteiten en dat is alles – Welke hulp? papieren zodat ik kan werken (...)"* (administratief dossier, stuk 3, p. 9). Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing is het door verzoeker aangehaalde 'vluchtmotief' louter van economische aard en ressorteert dit niet onder één van hoger aangehaalde criteria van de Conventie van Genève.

In de mate verzoeker argumenteert dat de Harki – de personen dewelke samen hebben gewerkt met het Franse koloniale bewind – kunnen worden beschouwd als een sociale groep, dat zijn vader gediend heeft in het Franse koloniale leger, dat hij aldus als lid van hoger genoemde sociale groep een terechte, gegronde en objectieve vrees heeft voor zijn vrijheid, dat er geen discussie over kan bestaan dat de Harki in de Algerijnse maatschappij zwaar worden gediscrimineerd en het bijgevolg niet verwonderlijk is dat hij, onder andere, er niet in slaagt om werk te vinden in Algerije, en dat hij constant en reeds sinds zijn geboorte gediscrimineerd wordt en aldus zijn mensenrechten zwaar worden geschonden zodat hij voldoet aan alle voorwaarden van het Verdrag van Genève om als asielzoeker te worden erkend, gaat hij voorbij aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing in dit verband, waar het volgende wordt gesteld: *"Uw verklaring nooit gewerkt te hebben omdat er racisme heerste bij de bedrijven waar u ging solliciteren en dit omwille van het feit dat uw vader vroeger in het Franse leger diende doet hieraan geen afbreuk (gehoorverslag CGVS, p. 6). Immers, u geeft zelf aan dat andere broers wel zonder enig probleem werken als directeur van een school, bewaker bij graanbedrijf en als handelaar (gehoorverslag CGVS, p. 3). U hiermee geconfronteerd stelt dat één een diploma heeft, de andere al lang werkt in dat bedrijf en één gestudeerd heeft en voegt er nog aan toe dat diegenen die niet gestudeerd hebben 'voor zichzelf werken' (gehoorverslag CGVS, p. 7). Uit uw verklaring kan allerm minst worden afgeleid dat jullie zouden worden gediscrimineerd omwille van het 'verleden' van jullie vader. Toen er u verder gevraagd werd hoe u uw dochter financieel steunde, beweert u dan plots toch ook gewerkt te hebben in de kledingbranche (gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8)."* Deze motieven, die in het verzoekschrift op generlei wijze worden ontkracht en waaraan evenmin afbreuk wordt gedaan door de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde documenten betreffende de militaire carrière van verzoekers vader, blijven onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Volledigheidshalve wijst de Raad erop dat het behoren tot een bepaalde sociale groep er niet automatisch op wijst dat de asielzoeker wordt vervolgd. De asielzoeker moet immers een gegronde vrees voor vervolging aantonen in de vluchtelingenrechtelijke zin, waar verzoeker in gebreke blijft. Immers, behoudens de door hem aangehaalde financieel-economische problemen die zoals hoger reeds gesteld buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève vallen, verklaarde verzoeker uitdrukkelijk geen problemen te hebben gekend met zijn autoriteiten, noch met medeburgers (administratief dossier, stuk 6, p. 2-3 en stuk 3, p. 6). Bij gebrek aan een gegronde vrees voor vervolging is het desgevallend behoren tot een welbepaalde groep irrelevant.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou

lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dienaangaande op goede gronden oordeelt als volgt: *“Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft immers gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar uw land van herkomst, te meer u uitdrukkelijk stelt de laatste twintig jaar geen problemen te hebben gehad met uw autoriteiten (gehoorverslag CGVS, p. 6). Zulks blijkt ook uit het feit dat u, alhoewel u besloot na uw scheiding in 1991 Algerije te verlaten, vervolgens nog 20 jaar in Algerije verbleef en dit tot de kans zich aanbood om te vertrekken (gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw neef in Spanje gaf u uiteindelijk een nummer van iemand die reizen naar Europa regelt en uw broers hielpen u financieel deze reis te betalen (gehoorverslag CGVS, p. 5 en 7).”* Deze motivering wordt in voorliggend verzoekschrift niet betwist, laat staan ontkracht zodat deze motieven staande blijven en door de Raad worden beaamd en overgenomen.

Daarenboven concludeert de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de informatie gevoegd aan het administratief dossier dat er in de grote stadscentra van Algerije geen reëel risico bestaat op ernstige schendingen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en dat de situatie na de gebeurtenissen die zich in de eerste maanden van 2011 hebben afgespeeld intussen weer gekalmeerd is, de normaliteit is teruggekeerd en burgers actueel geen specifiek risico lopen. Verzoeker betwist deze motivering niet, noch toont hij aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn of dat hieruit de verkeerde conclusies zouden zijn getrokken. Dienvolgens wordt bovenstaande analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande, toont verzoeker niet aan dat de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake de subsidiaire beschermingsstatus op hem van toepassing zijn.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS